



# KRAJNĽANSKE NOVINY



ročník 1. .... číslo 4 / 1994 .... cena 3 Sk

## ŽIVOTNÉ PROSTREDIE NAŠEJ OBCE

V súčasnom období sa kladú vysoké nároky na zlepšovanie životného prostredia. Riešia sa hlavne problémy likvidácie a uskladňovania tuhých komunálnych odpadov, zabezpečovanie obyvateľstva pitnou vodou a zároveň likvidácia odpadových vôd.

V našej obci sa tejto problematike venujeme v celom rozsahu. Splynifikovala sa celá dedina, zaviedol sa zvoz odpadu smetnými nádobami a kontajnermi, rieši sa systém triedenia tuhého komunálneho odpadu a výstavby veľkej regionálnej skládky, prebieha rekonštrukcia zdrojov pitnej vody a vodovodnej siete, buduje sa čistička odpadových vôd a kanalizácia.

Od 30. mája začala skúšobná prevádzka čističky odpadových vôd (ČOV). S touto stavbou sme začali v roku 1989 a doteraz stála približne 15 mil. korún. Je to veľké dielo a môžu nám ho závidieť všetky okolité obce. ČOV je založená na biologickom procese čistenia, preto môže spracovávať len odpady z WC, umývadiel a vaní. Nemôže tam ísť voda dažďová a spodná voda z drenáží. Spustenie ČOV do trvalej prevádzky je podmienené dostatočným množstvom odpadovej vody, teda vybudovaním kanalizácie. Doteraz je zrealizovaná len jedna časť kanalizácie, a to od ČOV po spracovňu ovocia, čo nezabezpečuje dostatočné množstvo odpadovej vody. Preto je potrebné ešte vybudovať ďalšie časti kanalizácie od RPD po ZŠ v hodnote 10 mil. Sk. Tech-



nickou úpravou ČOV sme dosiahli, že jedna polovica bude napojená na kanalizáciu a do druhej sa budú zväzť fekálnym autom odpadové vody zo žump, kde nebude kanalizácia (z okolitých kopaníc a susedných obcí).

Vážení občania, ak sa nám v budúcnosti podarí dobudovať všetky spomínané ekologické stavby, bude naša obec Krajné ekologicky čistá, čo zaručuje dobré životné podmienky pre nás i naše budúce pokolenia.

Ing. Emil Valášek, starosta

## TELEFONIZÁCIA OBCE

V minulom roku začala výstavba telefónnej siete v našej obci. V prvej etape bola vybudovaná trasa Krajné - Matejovec. Vzhľadom na to, že naša obec má ešte ďalších 32 kopaníc, rozhodli sme sa telefónnu sieť rozšíriť aj do ďalších osád a to do Chalúp, Jeruzalema, na Podrieňenie, Svinovú, Hodovec, do Vydarených Doliny, Konkušovej Doliny, Stanovej Doliny, Kahúnovej Doliny, Osikovce, Luskovicu, Žadovicu, Mitalovec, Prehôrku, Zbehy, na Podvrch a do Januškov.

Všetky tieto linky sa kladli do zeme, pričom bolo nutné prevádzkať rozkopávky po súkromných pozemkoch, ako aj cez družstevné lány, pričom boli poškodené aj niektoré porasty. Musíme poďakovať občanom a nášmu RPD za veľké pochopenie, pretože umožnili plynulú výstavbu telefónnej siete, ktorá bude slúžiť našim občanom. Vzhľadom na veľké rozšírenie telefónnej siete bola namontovaná nová digitálna ústredňa na našej pošte, čím sa zvýšila kapacita účastníkov a môžu byť napojení všetci občania, ktorí si podali žiadosti. Avšak je tu zatiaľ jeden problém, naša ústredňa je napojená na hlavnú ústredňu v Kostolnom, ktorej kapacita nepokrýva počet miest, ktoré požadujeme v Krajnom. Zo 150 žiadostí, ktoré doteraz podali naši občania, sme mohli vyhovieť zatiaľ len 40. Po dohode s okresnou správou spojov sa týchto 40 miest rozdelilo na celú obec tak, aby v každej osade

boli zatiaľ 2 - 3 telefóny, čo by umožňovalo občanom telefonické spojenie. Preto žiadame občanov, ktorí nebudú mať hneď pripojený telefón, aby mali pochopenie a trpezlivosť a po rekonštrukcii hlavnej telefónnej ústredne v Kostolnom (ktorá už začala) budeme ich žiadosti postupne vybavovať. Telefónne prípojky budú realizované po ukončení hlavných telefónnych sietí a ich prevzatí okresnou správou spojov.

Vážení občania, veríme, že keď ste sa museli zaobiť toľko rokov bez telefónu, už nejaký mesiac vydržíte.

Ing. E. Valášek, starosta obce

## Z MIMORIADNEHO ZASADANIA OBCENÉHO ZASTUPITEĽSTVA

Dňa 5. 5. 1994 sa uskutočnilo mimoriadne zasadnutie Obecného zastupiteľstva v Krajnom.

Hlavným bodom programu bolo financovanie a prevádzka tunajšej Materskej školy. Obecné zastupiteľstvo urobí všetko, aby materská škola zostala v činnosti. Náklady na jej prevádzku v roku 1993 boli 238 344 Sk. Bola odsúhlasená zmluva medzi OÚ a školskou správou Trenčín o prevádzkovaní MŠ do doby určitéj do 31. 12. 1994. Prevádzkovanie MŠ budeme riešiť podľa situácie.

V súvislosti s rekonštrukciou vodovodu v Krajinom, ktorá sa uskutoční v lete toho roku, odsúhlasilo obecné zastupiteľstvo cieľovú odmenu pre pracovníkov obecných služieb vo výške 50 tisíc Sk.

V súvislosti s blížiacou sa kolaudáciou čističky odpadových vôd obecné zastupiteľstvo schválilo prenájom čističky odpadových vôd ZsVAK na dobu neurčitú bezplatne s výpovednou lehotou 4 mesiace.

Obecné zastupiteľstvo zamietlo žiadosť finančnej výpomoci Únii nevidiacich Trenčín a Osobitnej škole vo Vrbovom.

Ďalej bola prejednaná situácia v zásobovaní elektrickou energiou v našej obci.

Bol schválený reprezentačný fond starostovi na rok 1994 vo výške 20 000 Sk.

Účastou na oslavách 75. výročia smrti M. R. Štefánika bol poverený starosta obce.

Obecné zastupiteľstvo upozorňuje občanov bývajúcich pri hlavnej ceste na nutnosť vybudovania vododerných šachiet. Tiež upozorňuje všetkých občanov na zákaz vytvárania divokých skládok tuhého komunálneho odpadu.

Ing. Štefan Kolník

## KRAJINA A ČLOVEK

(pokračovanie)

Možno sa Ti, vážený čitateľ, zdalo, že v minulých, prvej časti nášho uvažovania o krajine, sme zašli, hlavne v záverečnej časti do oblastí, ktoré už nemajú s krajinou nič spoločné. Je to pravda, zašli sme ďaleko. Hovorili sme skôr o svetonázore, a to ešte o takom, ktorý vznikol pred viac ako troma storočiami. Ale pre pochopenie toho, čo sa deje s krajinou dnes, mal tento výlet nevyhnutný význam. Nieкто sa opýta - aký súvis majú veľké filozofické, prírodovedné a spoločenské objavy spred tristo rokov trebárs s tým, že v našej obci je čoraz viac komárov? Zdá sa, že je to smiešne položená otázka. Dávame si však úlohu poukázať na to, že tieto dve zdanlivo nesúvisiace skutočnosti, majú svoj hlboký a neoddeliteľný súvis. Podstúpme teda spoločne ďalšie uvažovanie o krajine.

Zistili sme, že v období raného novoveku vznikol nový životný pocit, ten, že meradlom všetkých vecí je človek. S ním vznikol i nový životný postoj, že dobré, mravné je to, čo vyhovuje, čo je užitočné človeku. Takémuto pocitu a postojovi hovoríme humanizmus. Humanizmus nám môže byť na prvý pohľad sympatický. Ale prvý pohľad môže klamať. Teda: vyberme sa konečne z tých starých časov na cestu k dnešku a pozorujme, aké ovocie priniesol ľudskej spoločnosti práve humanizmus.

Keď patrične upevnil svoje pozície, vytýčil si odvážne a veľkolepé ciele: vybudovať spoločnosť, ktorá by bola dokonale organizovaná a prosperujúca, ktorá by človeku poskytla skúsenosť ozajstnej spokojnosti a šťastia, ktorá by vylúčila zo svojho stredú všetko nedokonalé, spiatočnicke a primitívne, čo bolo doteraz brzdom pre rozvoj ľudského ducha a spoločnosti. Nové, revolučné pomery, ktoré chcel humanizmus nastoliť, nemali byť iba niečím miestnym, ohraničeným, ale ako nový kvas mali postupne nakvasiť celú civilizáciu. Človek sa chystal priviesť do kvalitatívnej dokonalosti svoje človečenstvo, ale hlavne: chystal sa vybudovať dosiaľ nevidane organizovanú, prosperujúcu a dokonalú spoločnosť. Tento veľkolepý plán chcel uskutočniť na pozadí krajiny, v ktorej žil, ale samotná krajina ho v tej chvíli nezaujímala. Mala iba mlkvo prizeráť na to, ako človek, ktorý sa stal mierou všetkých vecí, nevidane obrodí seba a vybuduje revolučnú, novú spoločnosť.

To sa už ale ocitáme na prahu novej doby a tiež na prahu osudových udalostí o ktorých sme veľa počuli, ktoré sme dokonca i zažili. Novoveký humanizmus totiž asi pred storočím splodil dve kolektivistické, totalitné ideológie: fašistickú a komunistickú. Obe sa snažili o to isté. Vybudovať nevidane kvalitnú spoločnosť a uprostred nej nevidane kvalitného človeka. Veľmi ľudovo povedané: vybudovať raj na zemi. Obe to však chceli dokázať takou cestou, ktorá bola tragická a nemala žiaden výhľad. Totiž: ani jedna z týchto ideológií sa nesnažila zmeniť človeka zvnútra. Chcela mu skôr

v spoločnosti pripraviť zmenené podmienky pre život a očakávala, že človek sa potom zmení sám. Tak fašizmus chcel budovať raj na zemi odstraňovaním a zotročovaním podradnej rasy, komunizmus likvidáciou všetkých, ktorí nepracovali na poliach, alebo vo fabrikách. Oba ja vraveli: práve tu sa má začať tá nevidaná obroda, práve toto sme spoznali ako dobré a mravné. Kvôli človeku, kvôli šťastiu sveta, kvôli novej budúcnosti, v mene rozumu, bol vyhlásený nezmieriteľný triedny a rasový boj. Čo bolo ďalej, vieme sami. Fašizmus vyhlbil do krajiny, o ktorú nám ide, dvadsať miliónov nových hrobov, komunizmus vyše tridsať miliónov. Ďalšie milióny hrobov pribudli vtedy, keď sa títo dvaja rodní bratia stretli v druhej svetovej vojne. Je to najsmutnejšia kapitola dejín civilizácie...

Čo má s týmto všetkým spoločné krajina? To, že ona humanistického budovateľa revolučnej spoločnosti zaujímala pramálo. To, čo bolo na programe dňa, bola produkcia: čoho, koľko, ako rýchlo. Išlo o prestíž človeka a spoločnosti, ktorá chcela dokázať svoju moc, neotrasiteľnosť, schopnosť meniť a prispôbovať si svet. V tých časoch sa s úplnou samozrejmosťou rozprávalo o ovládnutí počasia. Krajina bola odsúdená na to, aby pohotovo poskytla svoje prirodzené zdroje, pomocou ktorých má človek potvrdiť svoju veľkosť a spoločnosť svoju neotrasiteľnosť. Človek je preda mierou všetkého: čo je tu, je pre človeka, ktorý ako zvrchovaná autorita vie, s čím ako naložiť, čo dobré a mravné.

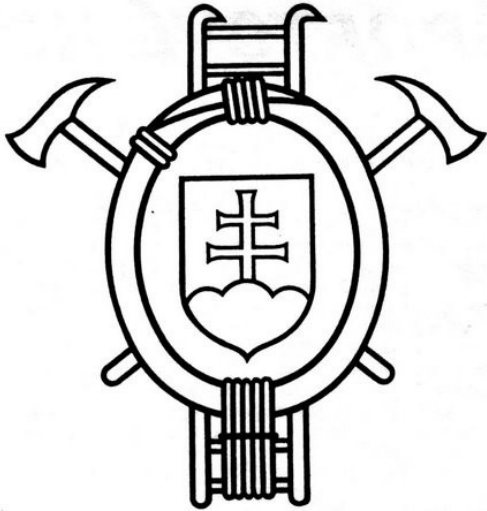
Čím viac narastalo toto sebavedomie, tým viac rástol počet hrobov nevinných a tým viac bola znásilňovaná a zneužívaná krajina, ktorá mala byť púhym javiskom veľkých zmien v spoločnosti. Najlepšou ilustráciou tohto zhubného retazca je udalosť spred ôsmich rokov: v ukrajinskom Černo-byle sa odohráva najväčšia atómová havária všetkých čias. Horia reaktory, ich konštruktérov nezaujímala bezpečnosť človeka a krajiny, ale iba veľkosť a výkon tohto kolosu, ktorý zásobuje energiou zem "večného mieru". V tom istom čase však milióny nič netušiacich ľudí pochodujú v rozjasených prvomájových sprievodoch a oslavujú prítomnú i budúcu veľkosť spoločnosti, ktorú svojou prácou budujú. Tá istá spoločnosť ich klame a trestuhodne vystavuje rádioaktívnemu spadu, len aby nemusela priznať haváriu a porážku veľikášstva s ňou spojenú.

Človek sa stal mierou všetkých vecí, ale zničená krajina mu hovorí, že toto dobrodružstvo bolo naozaj nezmyselné. Kolektivistické ideológie ustúpili a boli odsúdené, ale životný pocit, z ktorých kedysi vzišli, je stále v nás hlboko zakorenený a darí sa mu dost arogantným spôsobom drancovať krajinu na Východe i na Západe. Iba tak-ko do svojho sebavedomeho presvedčenia, že sme mierou všetkých vecí, pripúšťame dodatok, že ne-sieme zodpovední, že sme niekomu sami zodpovední.

Toľkoto prechádzka storočiami do dnešných dní. Je načase hovoriť konkrétne o tom, ako v krajine žijeme a ako sa ku nej chováme my sami. A tiež, prečo je v našej obci stále viac komárov!

I. Elko, ev. farár a. v.





## STÉ VÝROČIE ZALOŽENIA POŽIARNEHO ZBORU

O niekoľko dní si naši požiarnici pripomenú storočnicu založenia Dobrovoľného požiarného zboru v Krajnom. Presný dátum vzniku sa však nezachoval. Nikto nevie presne povedať, koľkokrát požiarnici vyrážali, hoc aj uprostred noci, do akcie a zachraňovali spoločný či súkromný majetok. Oheň je jedným zo živlov, ktorý je dobrý sluha, ale zlý pán. Toto si uvedomili predstavitelia obce už pred vyše sto rokmi a potrebu založenia požiarného zboru odsúhlasili. Veď celá dedina bola pokrytá slamenými strechami a o požiare nebola núdza: v roku 1880 vyhorel celý Podvrch (12 domov a 3 stodoly), onedlho obecny dom.

Požiarnici nespĺňali len úlohy v boji s ohňom, boli aj jednou z hlavných zložiek, ktorá určovala kultúru obce. Organizovali maškarné plesy, známe po celom okolí, tanečné zábavy - majálesy, na Annu, hodové, fašiangové a pri rôznych iných príležitostiach, kedy sa spoločne zabavila celá dedina. Požiarnici sa zúčastňovali brigád v obci, o čom svedčí aj budova požiarnej zbrojnice, ktorú si postavili vlastnými rukami a táto dodnes slúži ako obecny stánok kultúry. K týmto tradíciám sa pomaly vracia aj dnešná generácia mladých požiarnikov, či už účasťou na brigádach, alebo takým symbolom, ako bolo stavenie mája, ktorý bol hádam najvyšší v okolí. Mesiac lásky - máj vystriedal jún a to je mesiac, v ktorom chce celý dobrovoľný požiarny zbor dôstojne osláviť svoje okrúhle jubileum.

Na členskej schôdzi dňa 27. 5. 1994 členovia DPZ odsúhlasili termín konania osláv na 26. 6. 94 od 14.00 h. Toto slávnostné popoludnie začne alegorickým sprievodom od požiarnej zbrojnice až na ihrisko TJ, kde bude prednesený slávnostný príhovor. Okrúhle narodeniny požiarnici oslávia svojou zručnosťou, a to športovou súťažou požiarných družstiev. Súťažiť budú družstvá žiakov a dospelých v požiarnom útoku. Po vyhodnotení súťaže vystúpia žiaci Základnej umeleckej školy v Krajnom pod vedením p. učiteľa Jánoša. Počas osláv bude o občerstvenie a dobrý guláš postarané a vo večerných hodinách do tanca bude hrať hudba V. Jánoša.

Touto cestou chce výbor Dobrovoľného požiarného zboru v Krajnom pozvať všetkých občanov na oslavu svojej storočnice. Príďte povzbudiť naše družstvá v požiarnom útoku a večer sa dobre zabaviť.

M. Bukovčanová

## SPOLOČENSKÝ ŽIVOT NA KOPANICIACH

Takmer pútnym miestom pre Slovákov je posledné miesto odpočinku M. R. Štefánika na Bradle. Tu sa siedmeho mája prišla pokloniť jeho pamiatke takmer celá slovenská vláda. Delegáciu viedol prezident republiky Michal Kováč.

No a medzi tisícami návštevníkov nechýbali ani obyvatelia Konkušovej Doliny. V to pamätné ráno sa nás zišlo tridsať a jeden Krajňanec. Plní odhodlania a veselej nálady sme na pokyn nášho vedúceho - Janka Konkuša vyrazili na desať kilometrovú trasu cez hory - na Dlhý vŕšok a Bradlo. Najmladšia účastníčka Zuzanka mala jeden rok. Spev sa ozýval celou cestou. Po pietnom akte a príhovore prítomných sme si posedeli pri ohni. Jedla a pitia bolo nadostač. Cesta späť bola dlhšia, ale o to veselšia. Spev a dobrá nálada nás sprevádzali až do Dolín. Tí najvytrvalejší spievali do skorých raných hodín. Počasie nám prialo, a tak padlo rozhodnutie, že na budúci rok pôjdeme opäť - dúfame, že v silnejšej zostave.

Tým ale kultúrny a spoločenský život na kopaniciach nekončí.

Máj - máj zelený, pod oblôčkom sadený. V tomto roku ho naši dolinskí mládenci zasadili uprostred Dolín. Pri tejto sláve nechýbal pán Bukovčan s harmonikou no a takmer všetci, ktorí sa chceli dobre pobaviť. Jedlo a pitie si každý priniesol sám. Hudba hrala ešte dlho po polnoci.

Máj prežil dažde, búrky, ale neprežil sobotu 28. 5. 1994. Tí najmocnejší ho za búrlivého povzbudzovania zhodili. Ale nikto neplakal - naopak - pri dobrom jedle, pití a muzike sme sa zabávali dlho do noci, pokým nás dážď nerozhnal.

No a kto to všetko organizuje? Nuž my. Jeden povie druhému, ten priniesie stôl, ten stoličky, ten koláče...

Všetci sa už tešíme na Jána, lebo v Dolinách ich je rovných desať, a to, čo sa chystá, Doliny dúfam ešte nezažili.

D. Marková

## 60 ROKOV FUTBALOVÉHO ODDIELU V KRAJNOM

Šesťdesiat rokov uplynulo od založenia Kultúrneho a športového klubu Krajné. Klub bol založený na podnet notára Daloša a Štefana Moravca. Vyvíjal predovšetkým športovú činnosť poriadaním futbalových zápasov s mužstvami susedných miest a dedín, najmä s Myjavou, Vrbovým a Kostolným. Nadšenie futbalistom, aktívnym hráčom, nechýbalo. Zo začiatku sa hrávalo v Myšech jarkoch na lúčine, kde bola tráva vypasená dobytkom. Loptu naháňali i po brehoch. Terén nebol najlepší pre hru. Na túto dobu si spomínal pán Štefan Turan, ktorý mi rozprával, ako si pri hre zranil ruku v zápätí. Po založení klubu bolo treba vybudovať ihrisko. Prvé ihrisko bolo zriadené pri Mitalovci v časti zvanéj Cabulina. Tu sa začali odohrávať prvé zápasy, na ktoré chodili aj fanúšikovia. Keďže ihrisko bolo vzdialené od obce cca 1 km, začalo sa s výstavbou nového ihriska na hornom konci obce vyše domu Martina Lukáča. Pozemky, ktoré vlastnili občania, boli vymenené za obecne pozemky. Nadšenie hráčov a ľudí, ktorí mali šport radi, bolo veľké. Keď si predstavíme, že tieto pozemky boli močiarom zarasteným jalšami, vrbami a neustále sa ozývajúcim kŕkaním žiab, potom si uvedomíme, ako ťažko museli pracovať, aby z močiara urobili ihrisko. Podľa spomienok Pavla Ďuriša - aktívneho hráča, museli doma pracovať na poli a až potom navečer, prípadne v nedeľu ísť pracovať na ihrisko. Močiar



bol hlboký, veď krava pôrodnej baby Kovárovej po vojdení do močiara, zapadla až po brucho a museli ju vyťahovať pomocou štrankov. Pri úprave ihriska bolo treba urobiť odvodnenie. Do kanálov vykopaných smerom k potoku sa miesto drenážnych trubiek dávali dlhé kmene mladých jalší a haluze a tie sa zasypali zemou. Povrchovú úpravu urobili poľnohospodárskym náradím. Tráva bujne narástla a keďže na ihrisku sa pásli husi, nebolo treba trávu hnojiť, ani kosiť. Autové čiary sa vyznačovali pilinami, ktoré sa nosili z neďalekej píly z Čerešňovho mlyna. Na toto obdobie si často zaspomínajú žijúci aktívni hráči a nadšenci - Štefan Ďuriš (školník), Samuel Kubiš (poštový doručovateľ) a Ján Šagát, ktorý bol dlhoročným hospodárom klubu. V jeho dome sa hráči obliekali a odchádzali na ihrisko. Farby KŠK Krajné boli biela a modrá. Prvé dresy boli modré s bielymi límcami, trenírky biele a štulpne modré. Keďže každý nemal kopačky, hrávali i v bagančiach. Na zápasy chodilo hodne divákov. Naši futbalisti zvädzali tuhé boje so súpermi, ale i s p. Lukáčovou, ktorá nebola nadšená tým, že jej lopta často padla do záhrady alebo na strechu, kde niekedy rozbila škridlu. Keď počas hry lopta padla do záhrady alebo na dvor, tak ju chytila a skryla. Nechcela ju vrátiť. Vtedy prišiel na pomoc futbalistom jej manžel Martin Lukáč a po diplomatickom vyjednávaní lopta sa vrátila na ihrisko. V tom čase viacej lópt klub nemal. Keď sa náhodou lopta prepichla, museli ju zalepiť, nafúkať, zašnúrovať a potom ďalej hrať. Lopta bola často v potoku, keďže postranná čiara bola od koryta potoka vzdialená iba 2 m, bola viac mokrá ako suchá a veľmi ťažká. Zápasy sa dojednávajú dohovormi medzi klubmi. Keď prišiel niektorý klub hrať do Krajného, museli Krajnanci odohrať zápas u súpera. Všetky práce okolo klubu si financovali a zabezpečovali sami hráči a niektorí nadšení fanúšikovia. Po skončení II. svetovej vojny sa dlhší čas nehralo. Až začiatkom 50-tych rokov bol KŠK prihlásený do okresnej súťaže. Začalo sa s pravidelným hraním. V tomto čase vyrástla už nová generácia hráčov, ktorí hájili farby Krajného. Ihrisko už nevyhovovalo a pristúpilo sa k vybudovaniu nového ihriska na dolnom konci dediny. Práce sa predĺžili a trvalo niekoľko rokov, pokým sa začalo hrať na novom ihrisku. Pri budovaní ihriska na jeho konci bolo vybudované STS a tým sa muselo ihrisko posunúť k brehu. Keďže tu bolo veľa kameňa v podloží, musel sa breh kopať ručne a navážal sa na plochu. Z toho dôvodu povrch ihriska bol veľmi tvrdý. Začalo sa s navázaním hliny, ktorú hráči kopali a Ján Lukáč, šofér ČSAD, ju vozil na nákladnom aute na plochu. Keďže táto práca trvala dlho, určitú dobu sa premiestnili futbalisti na staré ihrisko.

Práce vykonali športovci veľa. Veď bez ich nadšenia, obetovania svojho voľného času i finančných prostriedkov by klub ťažko prežil jednu - dve sezóny.

Ďalšie spomienky na futbalovú činnosť i perličky z futbalových zápasov si budete môcť prečítať v ďalších číslach Krajnianskych novín.

Branko Matyáš

## ŠPORTOVÉ HRY

Pred 60. rokmi bol v Krajnom založený Kultúrny a športový klub, ktorý prvý organizoval futbalové zápasy a odchoval prvú generáciu krajnianskych futbalistov.

Z príležitosti tohto výročia chce TJ Slovan Krajné usporiadať športové dni v dňoch 16. - 17. 7. 1994. Začnú v sobotu popoludňáckym zápasom a po ňom zápasom starých pánov. V polčase zápasu vystúpi hudobná kapela žiakov základnej umeleckej školy v Krajnom pod vedením p. Vladimíra Jánoša. Pokiaľ to počasie dovolí, oslavy budú pokračovať zábavou v areáli TJ. V nedeľu bude usporiadaný turnaj za účasti kvalitných súperov. Uvažuje sa s pozvaním mužstiev z Brezovej, Čachtíc a Prašníka. V príjemnom prostredí vyplnenom hudbou, športom a dobrým občerstvením chceme dôstojne osláviť toto výročie.

Týmto dávame na vedomie aj prípadným sponzorom, ktorí by chceli túto akciu finančne podporiť, že TJ sa im môže patričným spôsobom - dobrou reklamou revanžovať.

Za TJ Ing. V. Baran

## VÔŇA SMREKOVEJ HORY

Okresný výbor SPB v Senici pri príležitosti 50. výročia SNP vydal tlačou športreklamu knihu spomienok na SNP. Publikácia Vôňa smrekovej hory bola napísaná podľa rozprávania priameho účastníka povstania Martina Kavického, nášho rodáka a podľa predložených dokumentov.

Uplynulo polstoročie od tejto kapitoly našich dejín. Rady priamych účastníkov povstania rednú. Napísaná výpoveď pretrvá. Je osobným príspevkom do histórie protifašistického odboja i do histórie našej obce.

Osobná a veľmi emotívna je výpoveď Martina Kavického o svojom živote a účasti v SNP ako partizána a partizánskeho veliteľa. Veď ovplyvnila celý jeho ďalší život a život jeho rodiny. Za účasť v povstaní najprv vyznamenaný a o niekoľko rokov "v mene republiky za zločin vyzvedačstva" vo vykonštruovanom procese bol odsúdený na pätnásť rokov väzenia. Šesť rokov, šesť mesiacov a šesť dní útrap Jáchymova a Leopoldova (podlomené zdravie, 45 kg hmotnosti) - nikto z jeho pamäti nevymaže i napriek dodatočnému rozhodnutiu súdu, ktorý neskôr "v celom rozsahu spod obžaloby oslobodil". Dlho to bolelo. Vyhýbali sa mu i priatelia. Vtedy najradšej išiel do smrekovej hory...

Zaujal vás osud nášho rodáka? Publikácia sa nachádza v Miestnej ľudovej knižnici.

J. Matyášová



# MOJEJ MAME

V zasadačke Obecného úradu v Krajnom sa dňa 13. mája 1994 konal program venovaný všetkým našim mamám. Akciu pripravil obecný úrad pod názvom "Mojej mame". Účinkovali v ňom deti z materskej školy a prváci zo ZŠ s folklórnym pásmom v krajnianskych krojoch. V programe sa predstavili aj "malí hudobníci" zo Základnej umeleckej školy v Krajnom pod vedením p. učiteľa Jánoša. Svoj talent a hudobné nadanie detí odmenilo početné publikum veľkým potleskom. Tóny hudby sa striedali s recitáčnym pásmom v podaní M. Bukovčanovej a Z. Knapovej.

Záver celého programu bol uvitý z kyticiek piesní ako napr. "Mandarinka Darinka, Zebra". Spevácky najviac zažiarili A. Kružicová a K. Lajdová, ktoré od publika zožali aplauz.

Po príjemne strávenom večere v znamení našich mám, ktorým právom patrí vďaka a uznanie, sme sa rozhodli, že o rok sa akcia ku Dňu matiek pripraví opäť. Veď kvet a žena - matka patria neodmysliteľne spolu. Preto aj z nášho podujatia nejedna mamička odchádzala s kyticou v ruke.

V. Drobná

## •• VÝZVA ••

Nadácia M. R. Štefánika sa obracia na vás s nahliavou prosbou o poskytnutie finančného príspevku na pomoc skorému ukončeniu opravy Mohyly gen. M. R. Štefánika na Bradle.

Miesto posledného odpočinku najvýznamnejšej osobnosti našich novodobých dejín, Národná kultúrna pamiatka Mohyla gen. M. R. Štefánika na Bradle, dielo zakladateľa modernej slovenskej architektúry D. Jurkoviča, je od roku 1988 v rozsiahlej oprave. Vážne technicko-organizačné problémy a nedostatok finančných prostriedkov spôsobili v minulých rokoch značné oneskorenie prác. Celkový rozpočet na opravu dosiahol sumu 45 mil. Sk a predĺžovaním prác narastá. Reálnym by mohol byť konečný termín dokončenia opravy - október 1995, to však len za predpokladu dostatku finančných prostriedkov.

Mohyla gen. M. R. Štefánika na Bradle, vrchol monumentálnej pamätníkovej tvorby medzivojnového obdobia, jediná svojho druhu a významu v Európe bola postavená v rokoch 1927 - 28 z výnosu verejnej zbierky.

Ak sa rozhodnete podporiť ciele Nadácie M. R. Štefánika, ktorej prvoradou úlohou v súčasnosti je napomáhať skorému ukončeniu opravy Mohyly na Bradle, prosíme, aby ste poukázali svoj príspevok na účet SŠSTP v Brezovej pod Bradlom, č. účtu: 2000755-189 0900.

Nadácia zverejní vhodným spôsobom mená všetkých darcov. Radi vopred pri tom uvítame každú zmysluplnú spoluprácu.

Vopred vám ďakujeme za pochopenie a pomoc. S úctou Predsedníctvo nadácie M. R. Štefánika.

## UČITELIA SLOVIENOV \*

OÚ v Krajnom vás pozýva na kultúrne podujatie pri príležitosti štátneho sviatku zasväteného Cyrilovi a Metodovi, ktoré sa uskutoční 1. 7. 1994 o 19.00 h v zasadačke OÚ. S kultúrnym pásmom Učiteľia Slovienov vystúpi Regionálne kultúrne stredisko Trenčín.

OÚ Krajné

# POZVANIE NA VÝSTAVU

Zaiste milou udalosťou v kultúrnom a spoločenskom živote našej obce bude výstava akademického maliara Štefana Pavelku. Na samostatnej výstave sa nám predstaví predovšetkým kresbami, akvareľmi a grafikou. Výstava bude inštalovaná v zasadačke OÚ Krajné v dňoch 18., 19., 20. júna 1994 v čase od 14.00 do 18.00 h.

Vernisáž výstavy sa uskutoční 17. júna 1994 o 18.00 h v zasadačke OÚ.

Prídite, odmenou vám bude krásny estetický zážitok.

OÚ Krajné



## Z TVORBY NAŠICH ŽIAKOV

### MOJA MILÁ SLOVENČINA

Moja milá slovenčina,  
túliš si ma ako syna.  
Vítaš ma vždy pekným slovom,  
patrím k tebe - nielen rodom.

Keď počujem tú reč sladkú,  
predstavím si svoju matku.  
Slovo od nej - to je pieseň;  
čo zaženie každú tieseň.

Slovenčina moja drahá,  
v srdciach skvitá šťastia blaha,  
že reč mojich predkov v znoji,  
zrodila sa v ťažkom boji.

Ty v okovách reľazi urputne väznená,  
dlho si bola trápená, trýznená,  
no predsa raz udrel slobody zvon  
a ty sa vznášaš ľahodne éterom.

Veď každé tvoje slovo je ako lupeň ruže,  
ktorý sa vo vetre jemnučko kľže,  
ôj, slovenčina moja - my sme tvoje deti,  
nech slnko jasne vždy nad tebou svieti.

Zuzana K n a p o v á  
žiacka 8. roč. ZŠ v Krajnom

## O RODNEJ REČI

Obzriže sa dozadu!  
Vidiš tú veľkú záhradu?  
Rastú v nej krásne kvety.  
A tie kvety - to sú slová a vety.  
Celý rozkvitnutý sad -  
to je dlhý hlások rad.  
To všetko je naša milá,  
všetkým drahá slovenčina.

Ivana G á l i k o v á  
Žiačka 6. roč. ZŠ v Krajnom



## MATKA A DIETA

Počuješ ten plač?  
To je dieťa,  
to krásne modrooké stvorenie,  
prispôsobuje svetu svoje videnie.  
No i keď ho víta s plačom,  
vie sa i smiať.  
Svojimi milými očami  
matku si obzeral.  
A neskôr,  
keď už krôčik dáky skúsi,  
chce všetko zaraz mať.  
A každú - malú i veľkú  
vecičku - hneď ohmatať.  
Dni bežia. Ozlomky utekajú.  
Bezstarostné dni v škôlke sa mihnajú.  
Občas prinesie mamička  
na papieri svoje kvety,  
ktoré mu pomohli vytvoriť  
tie dobré, milé tety.  
No i z toho,  
čo sa na skutočnosť  
nepodobá veľmi,  
má matka radosť,  
obrovskú - ver mi!  
Milo, premilo  
sa na dieťa usmeje  
a jeho na srdiečku  
materinská láska zahreje.  
Príšiel deň,  
keď prvýkrát do školy kráča.  
Vznáša sa po ceste  
jak smelé vtáča.  
A keď zo školy  
sa vracia s úsmevom,  
to je pre mamičku  
krásnou odmenou.

Gabriela L u k á ě o v á  
Žiačka 8. roč. ZŠ v Krajnom

## SPOLOČENSKÁ RUBRIKA

### BLAHOŽELÁME JUBILANTOM

narodeným  
v júli až septembri

#### 50 ROKOV

Lýdia Vydarená č. d. 951  
Anna Feriancová č. d. 376  
Anna Nebeská č. d. 742

#### 60 ROKOV

Ján Novotný č. d. 574  
Anna Papuláková č. d. 516  
Emília Tomišová č. d. 456  
Vilma Gajarová č. d. 172  
Anna Zedníková č. d. 589  
Branko Matyáš č. d. 302

#### 70 ROKOV

Zuzana Saková č. d. 758  
Ján Papulák č. d. 493  
Alžbeta Myjavská č. d. 171  
Michal Janso č. d. 377  
Anna Medová č. d. 708

#### 75 ROKOV

Ján Malý č. d. 179  
Ján Kubiček č. d. 927  
Štefan Čerešňa č. d. 679  
Katarína Marková č. d. 65  
Ján Zmeko č. d. 546  
Samuel Polák č. d. 72  
Michal Sivák č. d. 579

#### 80 ROKOV

Katarína Mocková č. d. 422  
Anna Ochodnícka č. d. 814  
Brigita Kurtišová č. d. 378

#### 85 ROKOV

Alžbeta Janeková č. d. 219  
Zuzana Kolníková č. d. 699

#### BLAHOŽELÁME NOVOMANŽELOM (apríl - máj)

Dušan Rábek - Kvetoslava Batková  
Štefan Ištok - Júlia Ilenčíková  
Michal Verčík - Alena Slováková  
Ľubomír Arbet - Janka Šulovská  
Marián Jánošík - Ľubica Boorová

#### VITAJTE NOVORODENCI

Nikola Ďurčíková č. d. 488  
Marcela Haňáková č. d. 108  
Michal Juráček č. d. 319  
Marek Priebracha č. d. 318

#### ROZLÚČILI SME SA...

Juraj Otruba č. d. 350  
Pavel Kurtiš č. d. 389  
Štefan Turan č. d. 752  
Judita Baranová č. d. 664  
Zuzana Konečníková č. d. 487

## INZERÁTY

### KADERNÍCKY A HOLIČSKÝ SALÓN ROMANA

vám ponúka svoje služby:  
utorok 7.30 - 15.30 h  
streda 10.30 - 17.00 h  
štvrtok 7.30 - 17.30 h

sobota v prípade objednávky  
v budove Materskej školy.  
Možnosť objednania.  
Teší sa na vás Romana Kýšková,  
podnikateľka.

Vydáva: Obecný úrad Krajné  
Náklad: 200 ks, štvrtročne  
Redakčná rada: J. Matyášová - ved.  
Š. Pavelka  
M. Bukovčanová  
D. Marková  
V. Drobná  
Registrácia: OÚ RK Trenčín  
r. č.: 01-456/1994